

Dialogus Sextus

qui prius fuit oim repator Raymūdus. Ille ipse xps iesus vni
genitus dei: cui pater dedit omne iudiciū quia filius hominis
est. Ideo merito debz hoies iudicare: cum z ipe homo sit. ho/
minuz redemptor et reparator Dominicus. Nihil verius:
vltra progredere.

De excellētia huius diei pre cete

ris diebus. z de finali retributōe

¶ Capitulū. lxxxvi.

Raymūdus. Ante q̄ loquamur de finali oim operū retri/
butōe dicā pauca de nouissime diei magnificētia. In hoc
die oim precedentū dierū opa p̄gregabunt z suā mercedē re/
cipiēt. In hoc die magnificētius opabitur deus q̄ in ceteris
sit opatus dieb: hoies suscitādo ac imortales faciēdo. z vñ
quēq; iuxta qd̄ meruit eterna retributōe donādo. In hoc die
solus opabit hō deus: in ceteris sua hoies opa ppetrarūt. In
h̄ die deus ostēdet opa sue ptātis. sapie. iusticie. veritat̄. et bo
nitatis. p̄plens oia opa sua in summa laude glā z honore. Hic
dies erit dies timoris. angustiaz. z formidinis oibus iniquis.
Et dies gaudiū exultatōis z glorie oibus iustis z bonis. Do
minicus. Merito igi h̄c dies nobis in p̄tinua debz esse me/
moriz: z ad hūc tanq̄ ad suū centrū oia diez nostroz opa diri
gere: z quantū possumus iusticie z virtutibz operaz dare: ne in
illo die corā tanto iudice z oim hoim atq; angeloz frequentia
p̄fundamur. Ubi aut huius memoria diei nō habet: illic incō
stātia regnat z malicia z oē opus prauū atq; puerū. Et qz iu
dex ille magnific⁹ nec errare poterit nec corrūpi nec decipi q̄
oim scrutatur renes z corda. q̄ oia videt z nihil negligit: iō hec
assidue cogitātes et hūc diē pre oculis hñtes debemus opari
quod bonū est. Bonoz em̄ laboz glōsus est fructus: z regnū
pmanēs sempiternū. Nationes aut inique dire erūt p̄summa
tōis Raymūdus. Ex hoc ipso quod nūc dixisti finalem elici
mus iudiciū p̄summatōem. que fiet in bonoz malozq; ab inui
cē ppetua sepatione. Due em̄ he gentes: vna iustoz: altera im
pioz cū sint inter se p̄trarie p̄rias snias recipiēt. p̄trarias sedes
mercedes. retributōes. Qui em̄ lucifero volūtate pessima ad
baserūt sua mēbra effecti: cū ipso in sempiternis ignibz damna

Memoria di
ei iudiciū

De finali retri
butione.

bunt. qui vero xpm dñm secuti sunt cum ipso in eternā gloriam
sustollentur. **I**lli mergent in pfundissima abyssu. isti leuabuntur
in epyreo celo. **I**lli ignib: isti delicijs donabunt. **I**lli habebunt
socios demones: isti angelos socios sortient. **I**lli pre immēsis
angustijs ululabunt: isti p voluptatū magnitudine gratulabū
tur. **I**llis supincūbit obscurissima et sempiterna caligo tenebra
rū: istis aut deus erit in lucē sempiternaz. et lucerna eoz erit ag
nus. **C**erte nūc habes quod petisti. collige ex his vltimū hoīs
cōplementū. **N**ā si bonus iudicatus fuerit sortiet esse optimū
cū angelis in regno: sin vero malus esse pessimū ppetuo possi
debit cū demonib: in inferno. **D**ominic⁹. **H**oc extremo tuo
sermōe elidit pestifera origenis in suo periarchon opinio. vbi
asserit malos gehēne supplicijs eruditos vtutes velle capesce
re et his exercitos regnū pmereri supnum. **T**u vero qui vtriq;
pplo statuisti limites sempiternos: huius viri somnia penitus
vacuasti. **A**t qm nūc finē me video attigisse oīm que volebā et
ad vltimā retributōem puenisse: ago immortales grās digna
tioni atq; industrie tue. **D**ignatōi quidē q volueris: industrie
vero q me efficacissime instruere potuisti. **D**ū viuo et spiritus
hos regit artus memor ero huius optime institutiōis tue: vt
semp meminerū me a summo creatore ppositum. ceteris crea
turis longissime prelatū. me mea inobediētie supbia collapsū
mille tum calamitatib: interceptum. xpi me miseratōe redemp
tum. suo me examini reseruātū. et pro meritis bonozū operum
eterna premia recepturum. **V**erum quia in longam noctem
hanc vltimaz disputationis nostre partem ptraximus: vnum
abs te mi raymū de efflagito: vt ea que inter nos nunc agitata
sunt (est em̄ mihi fragilis memoria) libris mandes: quo et ego
reminisci: et posteri hac vtilissima eruditione possint effici me
liores. **R**aymundus. **Q**uanq; primus liber olim a me scri
ptus apprine sufficiat: faciam tamē quod efflagitas. **N**am ex
quo hec nūc nostra disputatio succincta fuerit. plana. facilis.
acuta. et lepore salibusq; respersa. ideo añ primā editionē mul
to libentius a plerisq; legetur. p̄sertim cum illa prolixitate sui
fastidium legentibus generet: ista recreet fastiditos. **V**erum
q; obscura iam nox ad somnum nos euocat. cibo potuq; ante

Dyalogus Septimus

corpa foueamus: ac tum postea dulci liceat indulgere sopori.

Dominicus. Quāq̃ tua adhortatōe ita roborat⁹ sum atq̃ cōfotus vt carnis delicias nō req̃ram: pareo tñ voluntati tue vt me ad tua iūssa p̃num inuenias quē tam beniuolum in meis precibus sum expertus.

¶ **Finit** inter magistrū **Raymundū** secundū et dñm **Domini** cū seminiuerbiū disputatio. de hoīe propter quē alie creature facte sunt: ex quarū cognitōe illuminat⁹ homo ad cognoscendum et se: et deum: et alias creaturas

Incipit septimus dyalogus pul
cerrimus ac deuotissimus inter **Mariā** et **Dominicū**: de misterijs sacre passionis dñi nostri iesu christi sp̃ benedicti.

D**ominicus.** Nudiustertius ipso videlicet scō parascene die cū interessē passiōi vnigeniti tui o maria (sequar em̃ timidus cū petro a lōge) vidi eū plurima pferre et multa in illū fieri q̃ me vehemēter pmouerūt. Neq̃ em̃ sine mira rōne est cur oipotens deus (quē tuū filium esse p̃fiteor) tā acerba tormēta: tāq̃ indigna ludibria et pbra sustinere voluerit. **O**ptabā anxius et mestus horz nosse misteria sed te cū viderē immēsis circūseptā angustijs et meroribz innumeris absorptā nō te interrogare p̃sumpsi: sciēs qz mihi rīdere nō posses q̃ pene mortua videbaris. **A**t nūc cū iā fili⁹ tuus resurrexerit et mestitudinē oēm tuā lōge ppulerit: oro te mitissima parēs ne fatigeris mihi seruulo tuo passiōis vnigeniti tui misteria p̃palare. **M**aria **E**ya mi fili dñice infandū (mibi crede) iubēs renouare dolorē. Neq̃ em̃ passionē filij sine p̃passione: nec lachrimosam sine lachrimis materiā potero memorari. **V**ex qz sp̃ cū ingēti fructu xp̃i passio recēset vt tibi mibiq̃ fructificē: morē gerā rogatibz tuis. **D**ominic⁹. **A**go imortales grās humanitati tue: q̃ vt ceteris soles ita et mihi q̃z immerito te beniuolā p̃bes. **D**ic igit̃ mihi o sapiētissima ego qd̃ causē obsecro qd̃ dñs maiestatis filius tu⁹ (cuius sapiē nō est numerus) tā ignominiosam subire voluerit passionē. **M**aria. **D**i